

Posudek na rigorózní práci

Téma: Smluvní pokuta

Autorka: Mgr. Zuzana Valentová

Oponent rigorózní práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Rigorózní práce předložená k obhajobě Mgr. Zuzanou Valentovou je zaměřena na tradiční soukromoprávní téma. Smluvní pokuta je velmi oblíbeným způsobem utvrzení závazku, který je v tuzemských podmínkách každodenně implementován ve značném množství smluvních ujednání. Jedná se přitom o institut tradiční, který je předmětem moderní právní úpravy (s dílčími výpadky) již od obecného zákoníku občanského (institut samotný je přitom znám i z praxe a úpravy předchozí). Rozsah právní úpravy tohoto frekventovaného institutu přitom není, ani nikdy nebyl, nijak rozsáhlý či detailní. Těmto východiskům odpovídá i značná pozornost právní nauky věnovaná různým aspektům smluvní pokuty, jakož i široký rozsah judikatorních výstupů, které se s nimi dlouhodobě snaží vypořádat. Na první pohled by se snad mohlo zdát, že jde o téma, o kterém již bylo patrně napsáno vše podstatné. Tak tomu však jistě není. V právní úpravě smluvní pokuty i v jejím výkladu je možné vidět dlouhodobě značnou dynamiku. V nedávné době před nabytím účinnosti stávajícího občanského zákoníku byla tato zvýšená pozornost živena zejména odlišnou úpravou smluvní pokuty v občanském a v obchodním zákoníku. Aktuálně je institut smluvní pokuty z pohledu bližšího výkladu zajímavý zejména pro sloučení uvedené dřívější odlišné úpravy v občanském a obchodním právu a současně i pro začlenění smluvní pokuty v rámci celé řady jiných institutů zajištění, respektive utvrzení závazků, které předchází úprava mnohdy pojímala odlišně, popřípadě je vůbec neznala. Je tedy nepochybné, že tento institut zůstává i nadále velmi dobrým námětem bližšího zkoumání.

Autorka se s uvedenými východisky tématu vypořádala velmi zdařile. Zvoleného tématu se úzce přidrží v celém rozsahu práce čítající více než 120 stran. Jde o rozsah poměrně široký, zvláště pak uvážíme-li, že samotný rozsah právní úpravy smluvní pokuty jde dnes rozvržen do pouhých pěti paragrafových ustanovení. Uchazečka si je však velmi dobře vědoma výše zmíněných východisek, které jasně utvářejí mantinely pro její zpracování. Výklad pojímá v převážném rozsahu jako srovnání dřívější úpravy občanského a obchodního zákoníku s právní úpravou stávající. Základem pracovního přístupu je pro uchazečku analýza judikatury (zejména Nejvyššího soudu) zaměřené na smluvní pokutu, ať již se jedná o rozhodnutí k úpravě dřívějšího občanského či obchodního zákoníku, popřípadě (zatím jen dosti omezeně) i k občanskému zákoníku stávajícímu. V práci takto analyzuje desítky rozhodnutí, vzájemně je porovnává a dokládá na nich posun ve výkladu i inspiraci pro interpretaci budoucí.

Samotnou práci rozčleňuje do jedenácti částí, pomineme-li *Úvod* a *Závěr*. Na úvod autorka přistupuje k samotnému vymezení pojmu smluvní pokuta. Věnuje mu přitom pozornost zatím poměrně stručnou v rozsahu nutném pro uvedení čtenáře do problematiky. Následující kapitola je zaměřena na historický exkurs do právní úpravy smluvní pokuty na našem území počínaje občanským zákoníkem z roku 1811. Navazující partie je zacílena na funkce smluvní pokuty, přičemž autorka zde

čtenáře v přehledné formě seznamuje se základními důvody, proč je smluvní pokuta jedním z nejoblíbenějších instrumentů posílení postavení věřitele v českém smluvním právu. Užší pozornost je zde věnována i úpravám zahraničním. Další část je již zaměřena na problematiku ujednání smluvní pokuty. Ani zde autorka nevynechává nic podstatného počínaje formou ujednání a vymezením stran smluvní pokuty přes náležitosti řádného formulování smluvní pokuty až například po problematiku zaviněného porušení smluvní pokuty. Část šestá (dle členění práce) je věnována výši smluvní pokuty a současně i její moderaci. Tato partie je rozsáhlá a tvoří jeden ze stěžejních bodů práce. Pozornost zaměřená právě na výši smluvní pokuty je přitom jednoznačně na místě, neb se jedná o problematiku, která je dlouhodobě předmětem diskuzí i pozornosti mnohdy rozkolísané judikatury všech soudních instancí. Navazující pasáž se soustředí na specifické případy sjednání smluvní pokuty, respektive na případy vyloučení možnosti jejího uzavření. Autorka zde výstižně pojednává jak u nájmu bytu, tak o smlouvách spotřebitelských či o smluvní pokutě v pracovním právu, popřípadě ve smlouvách uzavíraných obcemi. V navazujících dvou částech se uchazečka vypořádává postupně s akcesoritou smluvní pokuty a dále pak s procesními aspekty tématu. Autorka zde projevuje velmi dobrý přehled o širších souvislostech problematiky. Poslední tři části jsou věnovány vztahu smluvní pokuty a některým dalším institutům. I zde uchazečka projevuje velmi dobrý přehled o problematice, když samostatně části věnuje vztahu smluvní pokuty a úroků z prodlení a následně též vztahu smluvní pokuty a náhradě škody. Právě tyto dva uvedené vztahy jsou z pohledu praktického patrně nejvýznamnější. Souhrnná pozornost je pak v kapitole dvanácté věnována vztahu smluvní pokuty a institutům příbuzným, za které autorka označuje odstupné, závdavek a penále. Celá práce je zakončena shrnujícím závěrem.

Uvedenému členění tématu není třeba nic vytýkat. Je jasně strukturované. Autorce se daří vypořádat se vším podstatným, co s tématem souvisí. Výklad je pojat velmi přehledně. Systematika je logická a je nastavena tak, aby téma přirozeně gradovalo od obecných východisek ke specifickým otázkám a problémům.

Autorka se při výkladu opírá o značné množství odborných zdrojů, jakož i o velmi rozsáhlý soubor rozhodnutí (k tomu již též výše). Tento kvalitní základ vede k tomu, že se v práci téměř nedopouští žádných věcných prohřešků či pochybení. Jistě přitom nelze říci, že by jí práce byla jen souhrnem, respektive převzetím cizích myšlenek. Autorka na mnoha místech prokazuje, že je schopna k tématu přistoupit s vlastní invencí a čtenáře seznámit s vlastní názorem na věc a řadou samostatných, většinou zdařile vyargumentovaných závěrů. Zřetelně se to projevuje v její již zmíněné snaze vypořádat se téměř se všemi dřívějšími judikatorními závěry Nejvyššího soudu k problematice smluvní pokuty, která se prolíná kontinuálně celým odevzdaným textem. Uchazečka se nebojí tyto závěry sama hodnotit a pouští se i do analýzy jejich použitelnosti za úpravy stávající. Její argumentace je pravidelně pečlivá a věcná. Jen zcela výjimečně chybí bližší závěr o použitelnosti dřívější judikatury v poměrech stávající právní úpravy (např. s. 37 – přičítání zavinění subdodavatele zhotoviteli).

Odevzdaný text má dobrou formální úroveň. Autorka se dopouští zanedbatelného množství prohřešků proti pravidlům pravopisu, interpunkce atp. Její vyjadřování je přehledné a srozumitelné. Bez větších zaváhání se vyjadřuje odborným právním jazykem. Jen občas je možné narazit na partie, po stylistické stránce ne příliš ladné (např. příliš dlouhé věty, opakování stejných obrátů či výrazů s malým odstupem atp.).

Citováno je v intencích platné citační normy. Shoda odevzdaného textu s jinými publikačními zdroji je dle provedeného automatického srovnání nulová. Žádná pochybení proti pravidlům autorské etiky

nebyla shledána ani při čtení práce. Vytknout je snad možné jen občasnou absenci citací zahraničních zdrojů v partiích, kde je pojednáváno o zahraniční úpravě (ne vždy je zřejmé, zda byl jediným zdrojem informací pouhý text cizí zákonné úpravy).

Lze shrnout, že k obhajobě předložená rigorózní práce splňuje všechny základní požadavky kladené na tento typ závěrečné práce, tak jak vyplývají z příslušné vyhlášky děkana právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Odevzdaný text má dostatečný rozsah, je zaměřen na téma, které je více než dobře způsobilé k bližšímu zpracování formou rigorózní práce. V celé práci se přitom tohoto tématu striktně drží. Z obsahu jasně vyplývá schopnost autorky blíže a na patřičné úrovni toto téma přehledným způsobem sdělit čtenáři. Práci s ohledem na vše výše uvedené k obhajobě doporučuji.

Náměty do rozpravy:

Sdělte komisi, zda shledáváte v současné úpravě smluvní pokuty nějaké zásadní nedostatky, resp. jaké případné nedostatky má úprava smluvní pokuty ve vztahu k jiným institutům. Jaká byste navrhovala řešení uvedených problémů?

V Plzni dne 3. září 2019

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Posudek na rigorózní práci

Téma: Smluvní pokuta

Autorka: Mgr. Zuzana Valentová

Oponent rigorózní práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Rigorózní práce předložená k obhajobě Mgr. Zuzanou Valentovou je zaměřena na tradiční soukromoprávní téma. Smluvní pokuta je velmi oblíbeným způsobem utvrzení závazku, který je v tuzemských podmínkách každodenně implementován ve značném množství smluvních ujednání. Jedná se přitom o institut tradiční, který je předmětem moderní právní úpravy (s dílčími výpadky) již od obecného zákoníku občanského (institut samotný je přitom znám i z praxe a úpravy předchozí). Rozsah právní úpravy tohoto frekventovaného institutu přitom není, ani nikdy nebyl, nijak rozsáhlý či detailní. Těmto východiskům odpovídá i značná pozornost právní nauky věnovaná různým aspektům smluvní pokuty, jakož i široký rozsah judikatorních výstupů, které se s nimi dlouhodobě snaží vypořádat. Na první pohled by se snad mohlo zdát, že jde o téma, o kterém již bylo patrně napsáno vše podstatné. Tak tomu však jistě není. V právní úpravě smluvní pokuty i v jejím výkladu je možné vidět dlouhodobě značnou dynamiku. V nedávné době před nabytím účinnosti stávajícího občanského zákoníku byla tato zvýšená pozornost živena zejména odlišnou úpravou smluvní pokuty v občanském a v obchodním zákoníku. Aktuálně je institut smluvní pokuty z pohledu bližšího výkladu zajímavý zejména pro sloučení uvedené dřívější odlišné úpravy v občanském a obchodním právu a současně i pro začlenění smluvní pokuty v rámci celé řady jiných institutů zajištění, respektive utvrzení závazků, které předchází úprava mnohdy pojímala odlišně, popřípadě je vůbec neznala. Je tedy nepochybné, že tento institut zůstává i nadále velmi dobrým námětem bližšího zkoumání.

Autorka se s uvedenými východisky tématu vypořádala velmi zdařile. Zvoleného tématu se úzce přidrží v celém rozsahu práce čítající více než 120 stran. Jde o rozsah poměrně široký, zvláště pak uvážíme-li, že samotný rozsah právní úpravy smluvní pokuty jde dnes rozvržen do pouhých pěti paragrafových ustanovení. Uchazečka si je však velmi dobře vědoma výše zmíněných východisek, které jasně utvářejí mantinely pro její zpracování. Výklad pojímá v převážném rozsahu jako srovnání dřívější úpravy občanského a obchodního zákoníku s právní úpravou stávající. Základem pracovního přístupu je pro uchazečku analýza judikatury (zejména Nejvyššího soudu) zaměřené na smluvní pokutu, ať již se jedná o rozhodnutí k úpravě dřívějšího občanského či obchodního zákoníku, popřípadě (zatím jen dosti omezeně) i k občanskému zákoníku stávajícímu. V práci takto analyzuje desítky rozhodnutí, vzájemně je porovnává a dokládá na nich posun ve výkladu i inspiraci pro interpretaci budoucí.

Samotnou práci rozčleňuje do jedenácti částí, pomineme-li *Úvod a Závěr*. Na úvod autorka přistupuje k samotnému vymezení pojmu smluvní pokuta. Věnuje mu přitom pozornost zatím poměrně stručnou v rozsahu nutném pro uvedení čtenáře do problematiky. Následující kapitola je zaměřena na historický exkurs do právní úpravy smluvní pokuty na našem území počínaje občanským zákoníkem z roku 1811. Navazující partie je zacílena na funkce smluvní pokuty, přičemž autorka zde

čtenáře v přehledné formě seznamuje se základními důvody, proč je smluvní pokuta jedním z nejoblíbenějších instrumentů posílení postavení věřitele v českém smluvním právu. Užší pozornost je zde věnována i úpravám zahraničním. Další část je již zaměřena na problematiku ujednání smluvní pokuty. Ani zde autorka nevynechává nic podstatného počínaje formou ujednání a vymezením stran smluvní pokuty přes náležitosti řádného formulování smluvní pokuty až například po problematiku zaviněného porušení smluvní pokuty. Část šestá (dle členění práce) je věnována výši smluvní pokuty a současně i její moderaci. Tato partie je rozsáhlá a tvoří jeden ze stěžejních bodů práce. Pozornost zaměřená právě na výši smluvní pokuty je přitom jednoznačně na místě, neb se jedná o problematiku, která je dlouhodobě předmětem diskuzí i pozornosti mnohdy rozkolísané judikatury všech soudních instancí. Navazující pasáž se soustředí na specifické případy sjednání smluvní pokuty, respektive na případy vyloučení možnosti jejího uzavření. Autorka zde výstižně pojednává jak u nájmu bytu, tak o smlouvách spotřebitelských či o smluvní pokutě v pracovním právu, popřípadě ve smlouvách uzavíraných obcemi. V navazujících dvou částech se uchazečka vypořádává postupně s akcesoritou smluvní pokuty a dále pak s procesními aspekty tématu. Autorka zde projevuje velmi dobrý přehled o širších souvislostech problematiky. Poslední tři části jsou věnovány vztahu smluvní pokuty a některým dalším institutům. I zde uchazečka projevuje velmi dobrý přehled o problematice, když samostatně části věnuje vztahu smluvní pokuty a úroků z prodlení a následně též vztahu smluvní pokuty a náhradě škody. Právě tyto dva uvedené vztahy jsou z pohledu praktického patrně nejvýznamnější. Souhrnná pozornost je pak v kapitole dvanácté věnována vztahu smluvní pokuty a institutům příbuzným, za které autorka označuje odstupné, závdavek a penále. Celá práce je zakončena shrnujícím závěrem.

Uvedenému členění tématu není třeba nic vytýkat. Je jasně strukturované. Autorce se daří vypořádat se vším podstatným, co s tématem souvisí. Výklad je pojat velmi přehledně. Systematika je logická a je nastavena tak, aby téma přirozeně gradovalo od obecných východisek ke specifickým otázkám a problémům.

Autorka se při výkladu opírá o značné množství odborných zdrojů, jakož i o velmi rozsáhlý soubor rozhodnutí (k tomu již též výše). Tento kvalitní základ vede k tomu, že se v práci téměř nedopouští žádných věcných prohřešků či pochybení. Jistě přitom nelze říci, že by jí práce byla jen souhrnem, respektive převzetím cizích myšlenek. Autorka na mnoha místech prokazuje, že je schopna k tématu přistoupit s vlastní invencí a čtenáře seznámit s vlastní názorem na věc a řadou samostatných, většinou zdařile vyargumentovaných závěrů. Zřetelně se to projevuje v její již zmíněné snaze vypořádat se téměř se všemi dřívějšími judikatorními závěry Nejvyššího soudu k problematice smluvní pokuty, která se prolíná kontinuálně celým odevzdaným textem. Uchazečka se nebojí tyto závěry sama hodnotit a pouští se i do analýzy jejich použitelnosti za úpravy stávající. Její argumentace je pravidelně pečlivá a věcná. Jen zcela výjimečně chybí bližší závěr o použitelnosti dřívější judikatury v poměrech stávající právní úpravy (např. s. 37 – přičítání zavinění subdodavatele zhotoviteli).

Odevzdaný text má dobrou formální úroveň. Autorka se dopouští zanedbatelného množství prohřešků proti pravidlům pravopisu, interpunkce atp. Její vyjadřování je přehledné a srozumitelné. Bez větších zaváhání se vyjadřuje odborným právním jazykem. Jen občas je možné narazit na partie, po stylistické stránce ne příliš ladné (např. příliš dlouhé věty, opakování stejných obrátů či výrazů s malým odstupem atp.).

Citováno je v intencích platné citační normy. Shoda odevzdaného textu s jinými publikačními zdroji je dle provedeného automatického srovnání nulová. Žádná pochybení proti pravidlům autorské etiky

nebyla shledána ani při čtení práce. Vytknout je snad možné jen občasnou absenci citací zahraničních zdrojů v partiích, kde je pojednáváno o zahraniční úpravě (ne vždy je zřejmé, zda byl jediným zdrojem informací pouhý text cizí zákonné úpravy).

Lze shrnout, že k obhajobě předložená rigorózní práce splňuje všechny základní požadavky kladené na tento typ závěrečné práce, tak jak vyplývají z příslušné vyhlášky děkana právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Odevzdaný text má dostatečný rozsah, je zaměřen na téma, které je více než dobře způsobilé k bližšímu zpracování formou rigorózní práce. V celé práci se přitom tohoto tématu striktně drží. Z obsahu jasně vyplývá schopnost autorky blíže a na patřičné úrovni toto téma přehledným způsobem sdělit čtenáři. Práci s ohledem na vše výše uvedené k obhajobě doporučuji.

Náměty do rozpravy:

Sdělte komisi, zda shledáváte v současné úpravě smluvní pokuty nějaké zásadní nedostatky, resp. jaké případné nedostatky má úprava smluvní pokuty ve vztahu k jiným institutům. Jaká byste navrhovala řešení uvedených problémů?

V Plzni dne 3. září 2019

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Posudek na rigorózní práci

Téma: Smluvní pokuta

Autorka: Mgr. Zuzana Valentová

Oponent rigorózní práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Rigorózní práce předložená k obhajobě Mgr. Zuzanou Valentovou je zaměřena na tradiční soukromoprávní téma. Smluvní pokuta je velmi oblíbeným způsobem utvrzení závazku, který je v tuzemských podmínkách každodenně implementován ve značném množství smluvních ujednání. Jedná se přitom o institut tradiční, který je předmětem moderní právní úpravy (s dílčími výpadky) již od obecného zákoníku občanského (institut samotný je přitom znám i z praxe a úpravy předchozí). Rozsah právní úpravy tohoto frekventovaného institutu přitom není, ani nikdy nebyl, nijak rozsáhlý či detailní. Těmto východiskům odpovídá i značná pozornost právní nauky věnovaná různým aspektům smluvní pokuty, jakož i široký rozsah judikatorních výstupů, které se s nimi dlouhodobě snaží vypořádat. Na první pohled by se snad mohlo zdát, že jde o téma, o kterém již bylo patrně napsáno vše podstatné. Tak tomu však jistě není. V právní úpravě smluvní pokuty i v jejím výkladu je možné vidět dlouhodobě značnou dynamiku. V nedávné době před nabytím účinnosti stávajícího občanského zákoníku byla tato zvýšená pozornost živena zejména odlišnou úpravou smluvní pokuty v občanském a v obchodním zákoníku. Aktuálně je institut smluvní pokuty z pohledu bližšího výkladu zajímavý zejména pro sloučení uvedené dřívější odlišné úpravy v občanském a obchodním právu a současně i pro začlenění smluvní pokuty v rámci celé řady jiných institutů zajištění, respektive utvrzení závazků, které předchází úprava mnohdy pojímala odlišně, popřípadě je vůbec neznala. Je tedy nepochybné, že tento institut zůstává i nadále velmi dobrým námětem bližšího zkoumání.

Autorka se s uvedenými východisky tématu vypořádala velmi zdařile. Zvoleného tématu se úzce přidrží v celém rozsahu práce čítající více než 120 stran. Jde o rozsah poměrně široký, zvláště pak uvážíme-li, že samotný rozsah právní úpravy smluvní pokuty jde dnes rozvržen do pouhých pěti paragrafových ustanovení. Uchazečka si je však velmi dobře vědoma výše zmíněných východisek, které jasně utvářejí mantinely pro její zpracování. Výklad pojímá v převážném rozsahu jako srovnání dřívější úpravy občanského a obchodního zákoníku s právní úpravou stávající. Základem pracovního přístupu je pro uchazečku analýza judikatury (zejména Nejvyššího soudu) zaměřené na smluvní pokutu, ať již se jedná o rozhodnutí k úpravě dřívějšího občanského či obchodního zákoníku, popřípadě (zatím jen dosti omezeně) i k občanskému zákoníku stávajícímu. V práci takto analyzuje desítky rozhodnutí, vzájemně je porovnává a dokládá na nich posun ve výkladu i inspiraci pro interpretaci budoucí.

Samotnou práci rozčleňuje do jedenácti částí, pomineme-li *Úvod* a *Závěr*. Na úvod autorka přistupuje k samotnému vymezení pojmu smluvní pokuta. Věnuje mu přitom pozornost zatím poměrně stručnou v rozsahu nutném pro uvedení čtenáře do problematiky. Následující kapitola je zaměřena na historický exkurs do právní úpravy smluvní pokuty na našem území počínaje občanským zákoníkem z roku 1811. Navazující partie je zacílena na funkce smluvní pokuty, přičemž autorka zde

čtenáře v přehledné formě seznamuje se základními důvody, proč je smluvní pokuta jedním z nejoblíbenějších instrumentů posílení postavení věřitele v českém smluvním právu. Užší pozornost je zde věnována i úpravám zahraničním. Další část je již zaměřena na problematiku ujednání smluvní pokuty. Ani zde autorka nevynechává nic podstatného počínaje formou ujednání a vymezením stran smluvní pokuty přes náležitosti řádného formulování smluvní pokuty až například po problematiku zaviněného porušení smluvní pokuty. Část šestá (dle členění práce) je věnována výši smluvní pokuty a současně i její moderaci. Tato partie je rozsáhlá a tvoří jeden ze stěžejních bodů práce. Pozornost zaměřená právě na výši smluvní pokuty je přitom jednoznačně na místě, neb se jedná o problematiku, která je dlouhodobě předmětem diskuzí i pozornosti mnohdy rozkolísané judikatury všech soudních instancí. Navazující pasáž se soustředí na specifické případy sjednání smluvní pokuty, respektive na případy vyloučení možnosti jejího uzavření. Autorka zde výstižně pojednává jak u nájmu bytu, tak o smlouvách spotřebitelských či o smluvní pokutě v pracovním právu, popřípadě ve smlouvách uzavíraných obcemi. V navazujících dvou částech se uchazečka vypořádává postupně s akcesoritou smluvní pokuty a dále pak s procesními aspekty tématu. Autorka zde projevuje velmi dobrý přehled o širších souvislostech problematiky. Poslední tři části jsou věnovány vztahu smluvní pokuty a některým dalším institutům. I zde uchazečka projevuje velmi dobrý přehled o problematice, když samostatně části věnuje vztahu smluvní pokuty a úroků z prodlení a následně též vztahu smluvní pokuty a náhradě škody. Právě tyto dva uvedené vztahy jsou z pohledu praktického patrně nejvýznamnější. Souhrnná pozornost je pak v kapitole dvanácté věnována vztahu smluvní pokuty a institutům příbuzným, za které autorka označuje odstupné, závdavek a penále. Celá práce je zakončena shrnujícím závěrem.

Uvedenému členění tématu není třeba nic vytýkat. Je jasně strukturované. Autorce se daří vypořádat se vším podstatným, co s tématem souvisí. Výklad je pojat velmi přehledně. Systematika je logická a je nastavena tak, aby téma přirozeně gradovalo od obecných východisek ke specifickým otázkám a problémům.

Autorka se při výkladu opírá o značné množství odborných zdrojů, jakož i o velmi rozsáhlý soubor rozhodnutí (k tomu již též výše). Tento kvalitní základ vede k tomu, že se v práci téměř nedopouští žádných věcných prohřešků či pochybení. Jistě přitom nelze říci, že by jí práce byla jen souhrnem, respektive převzetím cizích myšlenek. Autorka na mnoha místech prokazuje, že je schopna k tématu přistoupit s vlastní invencí a čtenáře seznámit s vlastní názorem na věc a řadou samostatných, většinou zdařile vyargumentovaných závěrů. Zřetelně se to projevuje v její již zmíněné snaze vypořádat se téměř se všemi dřívějšími judikatorními závěry Nejvyššího soudu k problematice smluvní pokuty, která se prolíná kontinuálně celým odevzdaným textem. Uchazečka se nebojí tyto závěry sama hodnotit a pouští se i do analýzy jejich použitelnosti za úpravy stávající. Její argumentace je pravidelně pečlivá a věcná. Jen zcela výjimečně chybí bližší závěr o použitelnosti dřívější judikatury v poměrech stávající právní úpravy (např. s. 37 – přičítání zavinění subdodavatele zhotoviteli).

Odevzdaný text má dobrou formální úroveň. Autorka se dopouští zanedbatelného množství prohřešků proti pravidlům pravopisu, interpunkce atp. Její vyjadřování je přehledné a srozumitelné. Bez větších zaváhání se vyjadřuje odborným právním jazykem. Jen občas je možné narazit na partie, po stylistické stránce ne příliš ladné (např. příliš dlouhé věty, opakování stejných obrátů či výrazů s malým odstupem atp.).

Citováno je v intencích platné citační normy. Shoda odevzdaného textu s jinými publikačními zdroji je dle provedeného automatického srovnání nulová. Žádná pochybení proti pravidlům autorské etiky

nebyla shledána ani při čtení práce. Vytknout je snad možné jen občasnou absenci citací zahraničních zdrojů v partiích, kde je pojednáváno o zahraniční úpravě (ne vždy je zřejmé, zda byl jediným zdrojem informací pouhý text cizí zákonné úpravy).

Lze shrnout, že k obhajobě předložená rigorózní práce splňuje všechny základní požadavky kladené na tento typ závěrečné práce, tak jak vyplývají z příslušné vyhlášky děkana právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Odevzdaný text má dostatečný rozsah, je zaměřen na téma, které je více než dobře způsobilé k bližšímu zpracování formou rigorózní práce. V celé práci se přitom tohoto tématu striktně drží. Z obsahu jasně vyplývá schopnost autorky blíže a na patřičné úrovni toto téma přehledným způsobem sdělit čtenáři. Práci s ohledem na vše výše uvedené k obhajobě doporučuji.

Náměty do rozpravy:

Sdělte komisi, zda shledáváte v současné úpravě smluvní pokuty nějaké zásadní nedostatky, resp. jaké případné nedostatky má úprava smluvní pokuty ve vztahu k jiným institutům. Jaká byste navrhovala řešení uvedených problémů?

V Plzni dne 3. září 2019

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.